

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. marts 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Pernille Kloster
Sagsnr.: 2022-0030-7311
Dok.: 2350208

Besvarelse af spørgsmål nr. 643 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 643 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. marts 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Troels Sten Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 643 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”To dømt for røverforsøg mod taxachauffør”, bragt på sn.dk, den 21. februar 2022, og vil ministeren på baggrund af artiklen tilkendegive, om ministeren synes, at det er rimeligt, at en 24-årig udlænding kun idømmes et års fængsel og udvises i seks år efter at have truet en taxachauffør med kniv, samt udført et groft overfald i et arresthus? Og vil ministeren samtidig redegøre for, at den dømte blev løsladt efter domsafsigelsen på trods af dommen til udvisning, og oplyse, hvornår myndighederne sikrer, at den pågældende sendes ud af landet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i København om en udtalelse. Statsadvokaten i København har anmodet Midt- og Vestsjællands Politi om en udtalelse.

Midt- og Vestsjællands Politi har bl.a. oplyst følgende:

”Ved Retten i Holbæks dom af 21. februar 2022 blev en 24-årig somalisk statsborger (T1) og en 20-årig dansk statsborger (T2) dømt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og knivlovens § 7 ved i forening at have forsøgt at begå røveri mod en taxachauffør ved bl.a. at have holdt en kniv op foran taxachaufførens hals og kortvarigt at have lagt en arm om hans hals, imens de tiltalte sagde, at de ville have taxachaufførens penge, hvilket dog mislykkedes, idet taxachaufføren kørte fra stedet.

T1 var desuden tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, men retten henførte forholdet under straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, om vold og til dels forsøg på vold i gentagelsestilfælde ved som varetægtsfængslet at have slået og forsøgt at slå en medindsat i arresten i hovedet med en sok indeholdende en tom konservesdåse.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om, at T1 blev idømt fængsel i 1 år og 9 måneder samt udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6 og nr. 8, med et indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum. Anklagemyndigheden nedlagde påstand om, at T2 blev idømt fængsel i 1 år og 3 måneder.

Retten idømte T1 1 års fængsel og T2 9 måneders fængsel.

Ved strafudmålingen lagde retten vægt på, at der var tale om et kortvarigt røverforsøg begået af to i forening, hvor der blev holdt en kniv op foran taxachaufførens hals. Retten lagde desuden vægt på, at T1 tidligere var dømt for lignende kriminalitet, og at T2 tidligere var dømt for berigelseskriminalitet.

Retten i Holbæk udviste herudover T1 med et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6 og nr. 8, jf. § 32, stk. 4, nr. 4.

Ved vurderingen af udvisningsspørgsmålet foretog retten en afvejning af på den ene side oplysningerne om den pådømte kriminalitets grovhed og pågældendes forstraffe og på den anden side hans tilknytning til det danske samfund over for tilknytningen til Somalia.

Bl.a. følgende fremgår af Retten i Holbæks dom:

”Henset til (T1’s) forstraffe sammenholdt med den aktuelle kriminalitet må det antages, at der består en betydelig risiko for, at (T1) også fremover vil begå personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises.

(...)

Efter karakteren og grovheden af den aktuelle kriminalitet og set i lyset af tiltaltes tidligere kriminalitet og betingede udvisning finder retten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af (T1), er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Somalia taler imod udvisning. Det bemærkes, at (T1) og hans familie i Danmark vil kunne opretholde kontakten med hinanden herunder via telefon og internet. På den anførte baggrund finder retten, at udvisning med et indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.”

T1 ankede dommen til frifindelse, herunder for påstanden om udvisning.

T2 udbad sig betænkningstid, men besluttede efterfølgende ikke at anke dommen. Dommen er for hans vedkommende heller ikke anket af anklagemyndigheden.

Det kan i øvrigt oplyses, at anklagemyndigheden ved Midt- og Vestsjællands Politi i forbindelse med domsafsigelsen fremsatte begæring om fortsat varetægtsfængsling med henvisning til, at hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at de tiltalte forblev varetægtsfængslede efter dom, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 769, stk. 1. De pågældende havde været varetægtsfængslet i ca. 6 måneder.

Retten løslod de domfældte med følgende begrundelse:

”Under hensyn til grovheden af de forhold, som de tiltalte hver især er dømt for, sammenholdt med længden af de idømte straffe og varigheden af varetægtsfængslingen indtil nu, skønnes hensynet til retshåndhævelsen ikke på nuværende tidspunkt at kræve, at de tiltalte ikke er på fri fod.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 769, stk. 1, er derfor ikke opfyldt.”

Anklagemyndigheden ved Midt- og Vestsjællands Politi kærede kendelsen vedrørende T1. Østre Landsret stadfæstede imidlertid ved kendelse af 1. marts 2022 Retten i Holbæks kendelse om løsladelse.”

Statsadvokaten i København har henholdt sig til Midt- og Vestsjællands Politis udtalelse og har supplerende bemærket bl.a., at Statsadvokaten i København den 3. marts 2022 kontraankede dommen mod T1 med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale samt skærpelse. Ankesagen vil således også omfatte indrejseforbuddets længde.

Rigsadvokaten kan henholde sig til Statsadvokaten i Københavns og Midt- og Vestsjællands Politis udtalelser.”

Justitsministeriet har desuden indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Det bemærkes indledningsvist, at ministeriet ikke ønsker at udtale sig om den konkrete sag, da det fremgår af den artikel, som spørgeren henviser til, at den pågældendes udvisningsdom er anket til Østre Landsret. Ministeriet kan dog oplyse, Hjemrejsestyrelsen er ansvarlig for at tage de fornødne sagsskridt for at sikre, at udlændinge uden lovligt ophold i Danmark, herunder udvisningsdømte udlændinge, forlader Danmark, hvis de ikke udrejser frivilligt. Hvad angår udvisningsdømte udlændinge, overgår ansvaret for hjemrejsen til Hjemrejsestyrelsen forud for eller i forbindelse med straffens fuldbyrdelse, og det er en konkret vurdering, hvornår udsendelsesarbejdet for den enkelte

udlænding påbegyndes. Det kan dog oplyses, at planlægningen som udgangspunkt påbegyndes seks måneder før halvdelen af straffen er afsonet (halvtid), idet det bl.a. indgår i kriminalforsorgens vurdering af mulighederne for prøveløsladelse på halvtid, om der er reel udsigt til udsendelse.”

Som det fremgår af Rigsadvokatens bidrag og den artikel, som spørgeren henviser til, er den pågældende dom anket til Østre Landsret. Jeg er af principielle grunde meget tilbageholdende med at udtale mig om konkrete sager, som er under behandling ved domstolene.